

РЕШЕНИЕ

№ 7875

гр. София, 20.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 29.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **3703** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на С. А. С. от [населено място] срещу отказ за издаване на удостоверение за данъчна оценка по чл.3, ал.2 от Приложение №2 към ЗМДТ изх. № [ЕГН]/10.01.2022г., постановен от М. Н. на длъжност инспектор към отдел „МД” при СО-район „Студентски”, мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „Общински приходи“ в СО. Жалбоподателят счита, че неправилно и незаконосъобразно административният орган е отказал издаване на данъчна оценка за процесните имоти за нуждите на нотариалното производство по снабдяване с констативен нотариален акт за земеделска земя попадаща в регулацията на[жк], възстановена по реда на чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ. С доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, моли за неговата отмяна.
В съдебно заседание и по съществуващото на спора, чрез пълномощника си поддържа жалбата на изложените в нея основания и моли съда да я уважи. Претендира присъждане на сторените по делото съдебни разноски.
Ответната страна Директора на Дирекция „Общински приходи“ в СО чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

На 04.01.2022г. жалбоподателят е подал до Дирекция „Общински приходи“ в СО две искания вх. №[ЕГН]/04.01.2022г. и вх. №[ЕГН]/04.01.2022г. за издаване на удостоверение за данъчна оценка на недвижим имот за нотариално производство съответно за поземлен имот с площ от 532 кв.м, проектен идентификатор №68134.1605.6055 и поземлен имот с площ от 156 кв.м, проектен идентификатор №68134.1605.6056, съгласно приложена скица-проект №15-1300426/30.11.2021г. на СГКК. Към молбите е приложил решение №10174/30.09.2020г. на ОБСЗ 3. за възстановяване на правото на собственост на наследниците на А. С. С. на основание чл.18ж, ал.1 и чл.18з, ал.1 от ППЗСПЗЗ; удостоверение за наследници на А. С. С., от което се установява, че С. А. С. има качеството наследник – внук на наследодателя А. С. С.; удостоверение от С. М. – нотариус рег. №785 с район на действие СРС за издаване на удостоверение за данъчна оценка на имоти с проектни идентификатори №68134.1605.6055 и №68134.1605.6056 във връзка с издаване на констативен нотариален акт.

С оспорения отказ изх. № [ЕГН]/10.01.2022г., постановен от М. Н. на длъжност инспектор към отдел „МД“ при СО-район „Студентски“, е отказано издаване на удостоверение за данъчна оценка по чл.3, ал.2 от Приложение №2 към ЗМДТ с аргумента, че липсва служебна заверка на СО-район „Студентски“ на страница 6 от данъчната декларация по чл.14 от ЗМДТ. Според административния орган не е попълнена информация, касаеща техническите характеристики в страница 6 от данъчната декларация по чл.14 от ЗМДТ. Освен това недвижимите имоти, посочени в данъчната декларация по чл.14 от ЗМДТ представляват ПИ с проектни идентификатори №68134.1605.6055 и №68134.1605.6056 съгласно скица от СГКК, но собствениците не са предприели процедура по изменение на КККР с нанасянето им преди деклариране.

На 13.01.2022г. жалбоподателят е оспорил пред Кмета на СО-район „Студентски“ отказ изх. № [ЕГН]/10.01.2022г. на М. Н. - инспектор към отдел „МД“ при СО-район „Студентски“. Жалбата не е препратена нито до компетентния административен орган - Директора на Дирекция „Общински приходи“ в СО, нито в съда.

На 08.04.2022г. жалбоподателят е оспорил пред АССГ отказ изх. № [ЕГН]/10.01.2022г., постановен от М. Н. на длъжност инспектор към отдел „МД“ при СО-район „Студентски“, мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „Общински приходи“ в СО.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в срока по чл.149 ал.2 от АПК и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. По смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения, както и отказът да се издаде такъв е индивидуален административен акт. Разпоредбата на чл. 21, ал. 3 от АПК касае извършването на административни услуги, а според § 8 от ПЗР на АПК уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за

извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. Същият съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, в т.ч. фактически и правни основания за постановяването му.

Оспореният изричен отказ е материално незаконосъобразен.

Съгласно чл. 587, ал. 1 от ГПК, когато собственикът на имот няма документ за правото си, той може да се снабди с такъв, след като установи с надлежни писмени доказателства пред нотариуса своето право. Настоящият случай е именно такъв - жалбоподателят е сезирал на Дирекция „Общински приходи“ в СО с искане за издаване на удостоверение за данъчна оценка за процесните имоти за нуждите на нотариалното производство по снабдяване с констативен нотариален акт за земеделска земя, попадаща в регулацията на [жк], възстановена по реда на чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ. Съгласно чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ, предложението последно влязло в сила решение, придружено със скица, удостоверява правото на собственост и има силата на констативен нотариален акт за собственост върху имота, освен в случаите по чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ. В чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ е предвидено, че правата на бившите собственици се възстановяват в старите реални граници на имотите, освен ако върху тях при спазване на всички нормативни изисквания са построени сгради от трети лица или ако е отстъпено право на строеж и законно разрешеният строеж към 1 март 1991 г. е започнал, като възстановяването на собствеността се извършва по реда на чл. 14, ал. 1, т. 1 от ЗСПЗЗ. Видно от приложената скица-проект №15-1300426/30.11.2021г. на СГКК ПИ с проектни идентификатори №68134.1605.6055 и №68134.1605.6056 попадат под хипотезата на чл.10, ал.7 от ЗСПЗЗ – предназначение на територията – урбанизирана; начин на трайно ползване – за второстепенна улица /ПИ 68134.1605.6056/ и за друг обществен обект, комплекс /ПИ 68134.1605.6055/. При това положение за тях представеното на ОСЗ 3. решение няма силата на констативен нотариален акт и не подлежи на вписване, което обуславя необходимостта от нотариално производство по реда на чл. 587, ал. 1 от ГПК.

Съгласно чл.52, ал.1, т.5 ЗКИР за снабдяване с констативен нотариален акт се издава скица-проект. След представянето на констативен нотариален акт за собственост започва процедура по изменение на КККР по чл.53, при която се издава заповед подлежаща на обжалване.

Ето защо, не може да се изисква от жалбоподателя да предприеме процедура по изменение на КККР с нанасянето на имотите преди тяхното деклариране и преди снабдяване с данъчна оценка, тъй като към настоящия момент все още не разполага с документ за собственост на процесните имоти. За извършване на процедура по чл.53 ЗКИР е необходимо да се представи констативен нотариален акт за собственост по реда на ЗСПЗЗ, за снабдяването с който в нотариалното производство е необходимо представяне на данъчна оценка.

Релевантните факти и обстоятелства, като елементи от фактическия състав, обуславящ правото на едно лице да се снабди с данъчна оценка на недвижим имот, за който имот това лице не се легитимира с документ за собственост в случая са налице и се свеждат до: наличието на недвижим имот, твърдението на заявителя, че е носител на право на собственост или друго вещно право и наличие на съдебно или нотариално производство относно установяването на това твърдяно като негово право, за нуждите на което се следва определяне на данъчна оценка на въпросния недвижим имот или

право. В случая в молбата на С. С. за издаване на удостоверение за данъчна оценка е посочено предназначението на поисканата услуга — за нуждите на нотариално производство по чл.587 от ГПК. Компетентен да извърши проверка относно правото на собственост на жалбоподателя е само и единствено нотариуса в производството по чл. 587 от ГПК. Именно необходимостта в това производство да се представи удостоверение за данъчна оценка, обуславя интереса от извършваната услуга. След като искането е направено от лице с установен правен интерес от извършването на поисканата услуга, административният орган дължи същата, и то при условията на обвързвана компетентност. Евентуално наличието на конкуренция между правата на заявителя и тези на общината или трети лица също не е основание да бъде отказана услугата. Отказът противоречи и на целите на закона, а именно: правото на всеки гражданин да се снабди с констативен нотариален акт за собственост, както и правото на всеки да получи документ, който е от значение за признаване и упражняване на права - чл. 21, ал. 3 от АПК.

В разпоредбата на чл. 3 ал.2 от Приложение № 2 от ЗМДТ е предвидена възможността удостоверение за данъчна оценка да се издава както за целите на облагането с данък, така и за определяне на държавните и нотариалните такси в производствата по Гражданскопроцесуалния кодекс и в други предвидени от закона случаи. По силата на чл. 3, ал. 1 от Приложение № 2 от ЗМДТ данъчната оценка се определя от служителите на общинската администрация по местонахождение на имота в 2-седмичен срок от подаване на молба по образец. Удостоверенията за данъчна оценка се издават на собствениците на недвижими имоти, съгласно декларираните от тях данни. В случая жалбоподателят е подал такава декларация, но административният орган се е позовал на липса на служебна заверка на същия орган на страница 6 от данъчната декларация по чл.14 от ЗМДТ. След като е установено, че не е попълнена информацията относно техническите характеристики на имотите в декларацията по чл.14 от ЗМДТ, е следвало да бъдат дадени указания на жалбоподателя за отстраняване на нередовността, а не да бъде постановяван отказ за извършване на исканата услуга.

Административният орган не е изпълнил и задължението си по чл. 35 от АПК да издаде акта след като обсъди всички факти и обстоятелства от значение за случая. Събраните по делото доказателства са индичия за непълнота на установената в хода на проведеното административно производство фактическа обстановка и съответно за неправилност на обоснования правен извод. Доколкото допуснатото нарушение на административно-производствените правила се е отразило върху съдържанието на оспорения акт — отказ за издаване на данъчна оценка за недвижим имот, същото се явява съществено.

По изложените съображения обжалваният отказ за издаване на услуга -удостоверение за данъчна оценка по чл.3, ал.2 от Приложение №2 към ЗМДТ” с Вх. №[ЕГН]/04.01.2022г. на М. Н. на длъжност инспектор към отдел „МД” при СО-район „Студентска”, е незаконосъобразен – като постановен при съществени процесуални нарушения, при нарушаване на материалния закон и при несъобразяване с целта на закона, поради което следва да се отмени. На основание чл.173 ал.3 от АПК и с оглед естеството на въпроса, преписката по молбата за данъчна оценка, следва да се върне на административния орган за ново разглеждане и произнасяне, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на производството и на основание чл.143, ал.1 от АПК в полза на

жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноси в размер 1210 лв, представляващи внесена държавна такса от 10 лева и изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1200 лева, платими от Столична община.
Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ отказ за издаване на удостоверение за данъчна оценка по чл.3, ал.2 от Приложение №2 към ЗМДТ изх. № [ЕГН]/10.01.2022г., постановен от М. Н. на длъжност инспектор към отдел „МД” при СО-район „Студентски”.

ВРЪЩА преписката на Директора на Дирекция „Общински приходи“ в СО за ново разглеждане и произнасяне по подадените от С. А. С. искания вх. №[ЕГН]/04.01.2022г. и вх. №[ЕГН]/04.01.2022г. за издаване на удостоверение за данъчна оценка по чл.3, ал.2 от Приложение №2 към ЗМДТ, съобразно дадените в мотивите указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. А. С., ЕГН [ЕГН] разноси по делото в размер 1210.00 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: